

Drazí bratři a sestry,

Velikonoční doba se dnes završuje. Ten, který nám ukázal lásku až do krajnosti, když o Velikonocích zemřel místo nás, abychom my mohli žít, nám dnes dává svého Ducha, abychom mu byli podobní. Ne podle těla, ale podle ducha. I o lidech, kteří podobně myslí a jednají, říkáme, že jsou stejného ducha. Mít Svatého Ducha, kterého je Kristus plný, znamená podobat se mu, mít božský život jako on. Boží život jsme získali už ve křtu. Čím se projevuje? Láskou, protože Duch Svatý je Boží láska, Láska mezi Otcem a Synem. Kdo miluje čistě a nezištně, vyzařuje Boha, který je láska, i kdyby Boha neznal. Proto nás láska přitahuje a dělá šťastnými. Proto toužíme po ráji, po nebi, protože v něm vládne jen láska. Naprostým opakem nebe je peklo, kde láska chybí, kde nikdo není schopen milovat.

Někdy si děláme peklo z vlastního života sami, nebo nám ho vyrobí jiní. Ale dokud žijeme na zemi, je možné každé peklo překonat a proměnit, když do něj pustíme Boha. Stačí milovat. Při jednom duchovním setkání v Nigerii vyprávělo malé děvče: „Včera, když jsme si hráli, strčil do mne jeden kluk a já jsem spadla. Řekl mi: promiň a já jsem mu odpustila.“ Slyšel to muž, kterému bojovníci z Boko Haram zabili otce. Řekl si: Když může odpustit takové malé dítě, znamená to, že mohu odpustit i já. Odpustil a našel svobodu, získal pokoj. Nejsou naše situace většinou daleko lehčí?

Ale jak získat božskou lásku? Jak získat schopnost vítězit láskou? Vytvářet v sobě prostor pro Boha. Nechat v sobě Boha působit skrze jeho slovo, které necháme vtělit do našich skutků. Bůh sám je přítomen ve svém slově. Když jeho slovo přijmeme, přijmeme Boha. Když podle jeho slova jednáme, on sám se v nás vtěluje. Chceme, aby Bůh přišel k nám? Aby v nás posilnil svou přítomnost? Žijme jeho slovo. Jsem například mezi lidmi? Nabízí se: *Miluj svého bližního, jako sám sebe*. Mám bolest a chci naříkat, nebo nějaká povinnost je příliš těžká? On mně radí: *Kdo chce jít za mnou, ať vezme svůj kříž a následuje mě. Ztrácím trpělivost? Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.* „Tak se Ježíšova slova osvětlí a Ježíš do nás vstoupí se svojí pravdou, se svojí silou a se svojí láskou. Náš život bude stále více životem s ním, spoluprací s ním. Ani fyzická smrt, která nás čeká, nás už nebude moci lekat, protože s Ježíšem v nás již začal opravdový život, život, který neumírá.“

Velikonoční člověk, který je naplněn Božím Duchem, má moc měnit svět. Ne podle svých představ, ale podle toho nejlepšího Božího plánu. Křesťan se nesnižuje k nečestným praktikám, aby získal výhody či dosáhl svých cílů. Ani neuráží Boha hledáním okultních sil, používáním amuletů nebo spoléháním na kouzla či věštění. On dostal neskonale víc, když přijal pozvání ke spolupráci se samotným Bohem na spásu světa.

Apoštolové a první učedníci se po Letnicích rozešli do celého světa, aby hlásali evangelium všem a uzdravovali svět mocí Božího slova. Bůh skrze ně dělal zázraky. Tak to bylo i v životě mnoha svatých až do dneška. Skrze ně se svět měnil k lepšímu i za nejtěžších okolností. Chceme-li patřit k těm, kteří v jejich stopách přinášejí uzdravení a naději, spolehněme na moc Božího slova a sílu Boží lásky. Štědře se podělme o poklad, který jsme dostali. Podílejme se na uzdravování světa.

Kritizujeme ty, kteří kazí či zneužívají sdělovací prostředky, kulturu či politiku? Pokud máme potřebné schopnosti, angažujme se sami. V každém případě však podporujme zvláště modlitbou a osobním nasazením pro život z Božího slova ty, kteří ve sdělovacích prostředcích, v kultuře a politice pracují. Zaslouží si naši

duchovní podporu stejně jako misionáři vyslaní šířit evangelium v cizích zemích. I na ně číhá mnohé nebezpečí. Jak vidíme ze života, i mnozí dobří lidé to nezvládnou a přijdou o soukromí, o svou čest a nakonec i o rodinu. Církev jim musí vytvářet duchovní zázemí stejně jako misionářům, protože všechny své členy angažované v těchto oblastech bere jako své vyslance s úkolem měnit svět k lepšímu prostřednictvím pravdy Božího slova a mocí Boží lásky. Každého z vás upřímně prosím o tuto duchovní podporu pro ně.

Sestry a bratři,

když jsme dostali Svatého Ducha, který nás uvádí do celé pravdy, žijme podle Ducha a ne podle těla, jak nás vyzývá apoštol Pavel. Všichni chceme plody Ducha, jako je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrotu, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proto podle Ducha také žijme, aby náš život vytvářel tyto hodnoty, kterých je ve světě pořád takový nedostatek. Zázrak uzdravení světa závisí i na nás. Žádný z nás ať neříká, že není důležitý, že nemůže nic ovlivnit. Každý z nás je povolán ke svatosti a k životu podle Ducha. Kdo žije Boží slovo a miluje Boží láskou, nepřijal Ducha Svatého nadarmo, nese plody Ducha a roste ke svatosti.

Děkuji všem, kteří Boží pozvání přijímají, a všem ze srdce žehnám

*arcibiskup Jan*